

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013686
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119013686.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného P. O., pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a)/, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona a iné, o odvolaniach prokurátora aj obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 17.12.2019 sp. zn. 6T/61/2019, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.05.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného okresného prokurátora a obžalovaného P. O., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa rozhodol o obžalobe Okresnej prokuratúry Trnava sp. zn. 1 Pv 403/19/2207-37 zo dňa 18.10.2019, ktorá bola na obžalovaného podaná pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 28.06.2019 v čase približne o 19.00 hod., v byte v E. na Z. ulici číslo XX v E. sa v prítomnosti privolanej hliadky Policajného Zboru a v prítomnosti manželky O. O., po tom, čo boli voči nemu použité donucovacie prostriedky a služobné putá, slovné vyhrážal, že ak bude pustený, tak prisahá, že svoju manželku a otca zabije, čím u svojej manželky O. O. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom tomuto jeho konaniu predchádzalo, že v čase približne o 14:00 hod., v byte v E. na Z. ulici číslo XX v E. svoju manželku O. O. počas hádky minimálne jedenkrát päťou udrel do oblasti tváre, čím jej spôsobil zranenia a to povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hrudníka, povrchové poranenie inej časti krku a pomliaždenie prsta,

dňa 28.06.2019 v čase niekedy medzi 14:00 hodinou a 19:00 hodinou v E. na viacerých verejnosti prístupných miestach, a to minimálne počas presunu po chodníku na Z. ulici v E., ako aj pred vchodom do bytového domu číslo XX na Z. ulici v E. napadol svojho otca W. O., a to tak, že na neho kričal, fyzicky ho napádal údermi, kopaním, sácaním do rôznych častí tela, počas čoho sa mu pod vplyvom alkoholu vyhrážal, že ho zabije, pričom následne v prítomnosti privolanej hliadky Policajného zboru v čase približne o 19:00 hod. a následne aj vo Fakultnej nemocnici Trnava opakovane kričal, že ich tam všetkých pozabija, čím sa vyhrážal nielen svojmu otcovi W. O., ale aj prítomnej manželke O. O., čím svojim konaním vzbudil u W. O. a O. O. dôvodnú obavu o život a zdravie, a W. O. aj zranenia, a to povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie brušnej steny, pomliaždenie driekovokrížovej oblasti a panvy, pomliaždenie hrudníka a pomliaždenie kolena.

Na rozdiel od obžaloby okresný súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 28.06.2019 v čase približne o 19.00 hod., v byte v E. na Z. ulici číslo XX v E. sa v prítomnosti privolanej hliadky Policajného Zboru a v prítomnosti manželky O. O., po tom, čo boli voči nemu použité donucovacie prostriedky a služobné putá, slovné vyhrážal, že ak bude pustený, tak prisahá, že svoju manželku a otca zabije, čím u svojej manželky O. O. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom tomuto jeho konaniu predchádzalo, že v čase približne o 14:00 hod., v byte v E. na Z. ulici číslo XX v E. svoju manželku O. O. počas hádky minimálne jedenkrát päšťou udrel do oblasti tváre, čím jej spôsobil zranenia a to povrchové poranenie vlasatej kože hlavy, pomliaždenie hrudníka, povrchové poranenie inej časti krku a pomliaždenie prsta.

Za tento prečin uložil obžalovanému podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 odsek 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Skutok posúdený v obžalobe ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/, odsek 2 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona podľa § 280 odsek 2 Trestného zákona postúpil Okresnému úradu Trnava na prejednanie priestupku.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení odvolanie okresný prokurátor, ktoré následne písomne odôvodnil. Napadnutý rozsudok považuje za vydaný v rozpore so zákonom, na základe nesprávneho vyhodnotenia dôkazov a na to nadväzujúcich nesprávnych skutkových zistení. Hodnotenie dokazovania zo strany súdu považuje za nesprávne a nedostatočne reflektujúce, ostatné vykonané dokazovanie, okolnosti prípadu, ako aj závery znaleckého posudku PhDr. Zuzany Bielikovej. Zmenené výpovede poškodených O. O., W. O., svedkyňa Z. O. sú navzájom nesúladne, odporujúce aj výpovedi obžalovaného, ktorý sa k časti skutku priznal pred sudcom pre prípravné konanie. Je preukázaná manipulácia a kontakt obžalovaného s poškodenou. Po zmenenej výpovede sú preto nevierohodné, účelové, pôvodné výpovede, s ktorými sa súd oboznámil na hlavnom pojednávaní pri odstraňovaní rozporov boli uskutočnené bezprostredne a boli realizované v tesnej časovej nadväznosti na skutok, neboli ovplyvnené manipuláciami. tieto prvotné výpovede sú súladné aj vo vzťahu k ostatnému dokazovaniu, vykazujú najviac znakov dôveryhodnosti aj v zmysle znaleckých záverov znalkyne PhDr. Bielikovej, ktorá sa vyjadrila aj k najpravdepodobnejšej motivácii poškodenej O. O. pre zmenu jej výpovede. Má za to, že vina obžalovaného je preukázaná jednak jeho čiastočným priznaním, ako aj prvotnými a dôveryhodnými výpoveďami poškodených O. O. a W. O., svedkov Z. O., B. W., B. Z., V. Z. a Z. C. v rozsahu skutku žalovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ a s poukazom na § 38 odsek 5 Trestného zákona.

Pokiaľ ide o skutok v bode 2/ obžaloby aj rozsudku poukazuje na obsah zvukového záznamu zachytávajúceho priebeh telefonického hovoru, v ktorom svedkyňa Z. O. privolala hliadku policajného zboru, z ktorého je okrem iného evidentné tvrdenie, že „kamarátkin manžel bije jej svokra a predtým dobil aj ju. Prosím rýchlo.“ Tento hovor má význam k obojom skutkom, jednoznačne a v súlade s prvotnými výpoveďami poškodenej O. O. a poškodeného W. O. preukazuje, že sa jednalo o konanie obžalovaného, ktorý na mieste verejnosti prístupnom fyzicky napádal poškodeného W. O.. Pokiaľ súd I. stupňa po modifikácii skutku pod bodom 1/ uznal obžalovaného za vinného výlučne za skutok spáchaný na poškodenej O. O., nie je zrejmé prečo v podstate za identickej dôkaznej situácie opomenul uznať vinu obžalovaného v časti nebezpečného vyhrážania voči poškodenému W. O., ktorý bol obsiahnutý v popisu skutku pod bodom 2/ obžaloby. Z vykonaného dokazovania je evidentné, že obžalovaný sa dopúšťal sústavného konania voči poškodeným, ktoré vyvrcholilo dňa 28.06.2019. Pokiaľ súd I. stupňa mal preukázané, že obžalovaný dňa 28.06.2019 napadol poškodenú a vyhrážal sa jej, je neprijateľné, aby ďalšie nadväzujúce konanie obžalovaného spočívalo v napádaní otca a v následnom vyhrázaní, bolo degradované na úroveň priestupku. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu bodu 1/ zrušil rozsudok okresného súdu aj vo vzťahu k bodu 2/ a súčasne navrhol, aby krajský súd vo veci sám rozsudkom rozhodol tak, že uzná obžalovaného za vinného na skutkovom základe oboch bodov obžaloby a uloží mu úhrnný trest odňatia slobody podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 208 odsek 3 Trestného zákona

s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 odsek 5 Trestného zákona vo výmere minimálne 11 rokov.

Obžalovaný v dôvodoch svojho odvolania prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Ing. Juraja Trokana namietal, že napadnutý rozsudok nemá oporu v dokazovaní, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Pre spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania je nevyhnutné dopustiť sa takého konania, ktoré vyvoláva u osoby, voči ktorej smeruje, dôvodnú obavu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že u poškodenej O. O. k takejto obave nikdy neprišlo, čo potvrdila svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ súd vyhodnotil jej výpoveď ako nedôveryhodnú, nie je potom zrejmé, na základe akých dôkazov dospel k záveru o spáchaní predmetného prečinu obžalovaným. Z výpovede svedka Z. C. vyplýva, že obžalovaný mal pokrikovať určité slová, avšak nie je zrejmé, či ich adresát (poškodená O. O.) aj počul a navyše nie je preukázané, že tento slovný útok vzbudil u poškodenej dôvodnú obavu. Táto časť objektívnej stránky trestného činu nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Má za to, že nemôže ostať bez povšimnutia tá skutočnosť, že tieto slová mal vykrikovať v stave, keď ležal s putami na zemi, pod dozorom dvoch policajtov a teda je otáznosť, či v takomto postavení mohol aspoň teoreticky vzbudiť u niekoho dôvodnú obavu. Záver súdu v otázke viny preto nie je súladný s vykonaným dokazovaním. Taktiež namieťa, že použitie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona nie je v rozsudku odôvodnené. Skutočnosť, že bol 7-krát súdne trestaný nie je namieste, nakoľko súd musí pri rozhodovaní zohľadniť, či v prípade týchto odsúdení nedošlo k ich zahladeniu. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a v celom rozsahu ho spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tak krajský prokurátor ako aj obžalovaný a jeho obhajca zotrvali na písomných dôvodoch svojich odvolaní.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaných odvolaní, na to oprávnenými osobami, podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného sú dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu o tom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval keď posudzoval dokázané skutočnosti.

Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal všetky dostupné dôkazy a tieto zároveň vyhodnotil spôsobom, ktorý je logický a v súlade so zákonom. Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so spôsobom, akým súd I. stupňa vyhodnotil jednotlivé dôkazy.

Okresný súd správne vychádzal z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré neumožňovali prijať iný záver o vine obžalovaného, pretože z vykonaných dôkazov nevyplývala jeho vina v rozsahu oboch žalovaných skutkov.

Z obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že uznesením vyšetrovateľa zo dňa 29.06.2019 bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie P. O. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, avšak toto uznesenie bolo na základe sťažnosti P. O. zrušené uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry v Trnave zo dňa 30.06.2019 sp. zn. 1 Pv 403/19/2207 ako nezákonné.

Následne, dňa 30.06.2019 vydal vyšetrovateľ uznesenie ČVS: ORP-930/1-VYS-TT-2019 Mk, ktorým podľa § 199 odsek 2 Trestného poriadku začal trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesol P. O. obvinenie a to za skutok v bode 1/ pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej

osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona a v bode 2/ za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona. Toto uznesenie bolo P. O. doručené dňa 30.06.2019, obhajca mu bol ustanovený opatrením Okresného súdu Trnava zo dňa 08.07.2019 (č.l. 42 spisu- JUDr. M. Q.), ktorému bolo uznesenie o vznesení obvinenia doručené až dňa 23.07.2019. Vyšetrovateľ upovedomil obhajcu o jednotlivých procesných úkonoch - výsluchoch svedkov dňa 17.07.2019.

Z obsahu spisu ďalej krajský súd zistil, že obžalovaný bol zadržaný dňa 28.06.2019 o 20.15 hod. a dňa 29.06.2019 bol vypočutý v procesnom postavení zadržaného. V procesnom postavení obvineného bol P. O. prvý raz vypočutý dňa 29.06.2019 vyšetrovateľom a následne dňa 01.07.2019 sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava pri rozhodovaní o jeho väzbe. Ani z jednej z týchto výpovedí obvineného nevyplývajú žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné ustáliť skutok a jeho zavinenie v rozsahu ako mu bolo vznesené obvinenie.

Aj krajský súd zastáva názor, že pokiaľ bolo reálne vznesené obvinenie P. O. až dňa 30.06.2019 nebolo možné na hlavnom pojednávaní, pri rozhodovaní o jeho vine, prihliadať na jeho výpoveď v procesnom postavení zadržaného a taktiež ani na výpovede poškodených W. O. a O. O. zo dňa 29.06.2019. Zo všetkých ostatných produkovaných dôkazov, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku bolo možné bez akýchkoľvek pochybností ustáliť len vyhrážky obžalovaného smerujúce na jeho manželku, ktoré svojou intenzitou zakladajú skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písm. c/ Trestného zákona. Nebolo možné zohľadniť odvoláciu námietku obžalovaného, že v čase týchto vyhrážok bol spútaný v prítomnosti dvoch policajtov a teda nemohol vzbudzovať dôvodnú obavu, keď je zrejmé, že policajti boli privolaní práve z dôvodu agresivity obžalovaného smerujúcej proti najbližším príbuzným, teda z agresivity, ktorá vzbudzovala dôvodnú obavu aj tretích osôb, preto bola privolaná polícia.

V žiadanom prípade nebolo v prejednávanej veci preukázané dlhodobé zlé zaobchádzanie obžalovaného voči svojej manželke poškodenej O. O., nebolo preukázané, že by jej spôsoboval fyzické alebo psychické utrpenie, ktoré by u nej ovplyvnilo obvyklý spôsob života a v tomto smere je potrebné poukázať aj na výsledky znaleckého dokazovania, keď zo znaleckého posudku PhDr. Zuzany Bielikovej síce vyplýva, že jej výpovede možno považovať len za čiastočne vierohodné, avšak na druhej strane neboli na jej psychickom zdraví zistené negatívne stopy, ktoré by súviseli s vyšetrovanou trestnou vecou, nebol zistený objektívny ani subjektívny strach z obžalovaného, a nebol u nej zistený ani syndróm týranej osoby.

Súd I. stupňa správne posúdil skutok v bode 2/ obžaloby len ako priestupok proti občianskemu spoluožívaniu, v tomto smere sa krajský súd v celom rozsahu stotožňuje so spôsobom, ako vyhodnotil vykonané dokazovanie, keď súčasne mal za to, že síce je nepochybné, že ku konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným došlo na mieste verejnom a verejnosti prístupnom, avšak tento konflikt nebol takej intenzity aby ho bolo nevyhnutne potrebné kvalifikovať ako prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona ani ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Trestného zákona, keď takéto vyhrážanie spochybnil v priebehu konania na súde I. stupňa samotný poškodený.

Pri preskúvaní výroku o treste dospel krajský súd k záveru, že aj tento výrok je správny a zákonný. Napriek námietkam obhajoby má krajský súd za to, že súd I. stupňa správne ustálil u obžalovaného priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, nakoľko trestná minulosť obžalovaného tento postup odôvodňuje a to bez ohľadu na to, že časť z doterajších 7 odsúdení obžalovaného má účinky zahladenia. Poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného nezistil žiadnu ani krajský súd. Pri prevahe priťažujúcich okolností správne postupoval okresný súd, keď ukladal obžalovanému trest postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a nepochybil ani pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmery, nakoľko sklony obžalovaného k páchaniu násilnej trestnej činnosti, jeho trestná minulosť jednoznačne nasvedčujú na to, že doposiaľ uložené tresty (aj keď medzičasom zahladené), nesplnili svoj účel, obžalovaný sa dopustil oboch skutkov krátko potom, ako mu dňa 06.04.2019 uplynula vo veci Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/84/2015 skúšobná doba s probačným dohľadom.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolania tak prokurátora ako obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.